

Vláda neřeší ani drsné kalamity. Většinu oškubou i o polovinu jmění. V míru to nemá obdoby po celý novověk, varuje kandidát českých vlastenců na Hrad

- CZ24 News | 5. dubna 2022

ČESKO: Energetickou i potravinovou chudobu zkrátí jen stát, neřízený cizí mocí. Fialova vláda umí jen placatá zaklínadla a výhrůžky každému, kdo hlesne pravdu. Jinak než mainstream vidí kandidát na prezidenta Josef Skála (KSČM) i cestu k míru na Ukrajině a k férové pomoci uprchlíkům. Nemlčí ani k útokům na Nohavicu: „Menzel dostal Oscara v době agrese v Indočíně se 4 miliony obětí. Chtěl po něm kdokoli, aby ho vrátil?“

Začneme zprávou, která vyvolala velkou vlnu nevole. Kritika se snesla na hlavu prezidenta Zemana kvůli udělení milosti pro šéfa Lán Baláka. Jak vy si vysvětlujete toto prezidentovo rozhodnutí?

Já pana Baláka neznám. Hypoteticky tak mohu připustit i možnost, že je obětí proradných intrik a démonizace. Hlavě státu však přece nechybí ani skvěle placené okolí, jež by to mělo umět prokázat. Zatím jsem to nezaznamenal ani v zárodku. Vy ano?

Zdražování potravin, pohonných hmot, energií... to vše v posledních týdnech zažíváme nebývalou měrou. Co by podle vás měla vláda udělat, aby lidem co nejvíc pomohla? A když to srovnáme s ostatními státy EU, jak si naše vláda v těchto věcech vede?

Vede si katastrofálně. Ještě hůř, než skoro v celé EU. Inflace nabírá raketové tempo. Dílo zkázy tím zdaleka nekončí. Většinu oškube o třetinu i polovinu jmění. Leckoho srazí zpátky o celé generace. Cituji špičkové ekonomy, a ne žádné „konspirační“ magory. Takový propadák nemá obdoby. Po celý novověk, odečtou-li se roky velkých válek.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Teď to chce vládu krizového štábu. Expertů jednajících včas a kvalifikovaně. Vládnou nám maňasci PR agentur. Neřeší ani obludnou destrukci. Umí jen vyčpělá zaklínadla. Úlitby cizím principálům. Groteskní výmluvy a nejapné pomluvy. Výhrůžky každému, kdo hlesne pravdu. Obětí vlastní propagandy je tak i vláda. Děravé vzdělání většiny ministrů tomu nasazuje korunu. „Genderově vyváženě“, jak jinak.

Lidé čekají jinou politiku. Zkrocení nehorázné lichvy a parazitní spekulace. Energetická drahota padá na jejich konto. Proudů i plynu není o nic méně než dřív. Jen stát, neřízený cizí mocí, zajistí i obživu těm, koho doba vyhazuje z kola. „Pětikolka“ to má za nepřístojnou svatokrádež. Víc škody než užitku to neslo i dřív. Teď nás to tlačí do drsných kalamit. Zaskočí i kvanta otrlých duší.

Svaz pekařů a cukrářů varuje před rostoucí cenou pšenice, která kvůli situaci na Ukrajině vzrostla až na dvojnásobek. Svaz doporučil omezit její vývoz z ČR. Přišlo varování, že by se jinak cena běžného chleba mohla dostat až na 60 korun. Ministerstvo zemědělství ale prý nepovažuje regulaci vnitřního trhu za dobré řešení, neboť by prý mohla fungovat jako opatření všech členských států proti sobě navzájem. Co na to říct?

Pravdu má Svaz pekařů a cukrářů. Jinde by se jí řídilo i ministerstvo zemědělství. To naše to tak nevidí. Místo záruk, že bude jídla dost a za přijatelné ceny, šíří duchaprázdňné selanky. Evropská unie míří jinudy. Tady má navrch „právo“ silnějšího. Mělo ho i v dobách, kdy byl potravin nadbytek. Tím víc to platí za dnešní drahoty. A dvojnásob regálů, v nichž může brzy leccos chybět. Na obilninách závisí i živočišná produkce. Hlavně však dostatek chleba, pečiva či těstovin. Tam, kde teď bude hluboko do kapsy, jich bude potřeba ještě víc.

Česká produkce obilovin se naštěstí nepropadla tak hanebně, jako výroba masa, zeleniny, brambor i jiných artiklů. Svou zemi dokáže uživit i dnes. Zarazit vývoz pšenice – a možná i jiných obilnin – je povellem národní bezpečnosti. Sluší se nahradit i ušlý výnos. Co třeba hnojivy, které stát vybojuje za méně, než je to v silách zemědělských podniků? Proč by jim nemohl za cenu, zbavenou oběžných marží, zajistit i pohonné hmoty? Zbavit je německé burzovní přirážky, násobící tarify za českou elektřinu? Tam, kde to vláda dokáže, nemusí chleba stát 60 korun ani zítra. Vládu, která to neumí, čeká ulička hanby. Nebude jí co závidět.

Někteří zemědělci mluví o hrozbě potravinové chudoby pro část obyvatel, zejména pro důchodce a nízkopříjmové skupiny a varují také před zvýšením potravinové závislosti na cizích zemích. Výzvu vládě na toto téma sepsal například Klub 2019 a podepsal ji i režisér Zdeněk Troška. Jak to tedy s naší potravinovou soběstačností v současné době vypadá? A jak lidem vysvětlit, proč dovážíme jablka a brambory často přes celou Evropu, když tyto plodiny celkem bez problémů vypěstujeme i u nás?

Výzvě dal tvář i Ivan Vyskočil. Další z umělců, jimž nechybí charakter. Akci podpořilo i naše sdružení Kudy z krize. Chtěli jsme rozptýlit i podezření, že jde o podnik sobecké lobby. Potravinová soběstačnost je na historickém minimu. Od třetiny do poloviny činí i u položek, ve kterých už byla stoprocentní. Trhu s tím, bez čeho nepřežijeme, vládne cizí kapitál. Za stejné či vyšší ceny, než u sebe doma, nás uráží i „druhou jakostí“. Vděčíme za to krasoduchům „tržní transformace“. To oni zbořili i naši agrárně-potravinovou vertikálu. Od zpracování přes distribuci až po moderní maloobchod.

Klidně až od Atlantiku k nám tak vandrují i brambory. Často horší než ty, co dávaly práci české Vysočině. Dnes stojí leckdy víc než pomeranče. Jídlo nám importuje sto tisíc kamionů ročně. Tisíce kilometrů, jež k nám urazí, lemuje mamutí „uhlíková stopa“. Jako hrob mlčí i Gréta, nebohé rukojmí „zelených“ demagogů. Český sadař udá jablka jen kolem 7 Kč za kilo. Západní řetězce z nich utrží pětkrát i sedmkrát víc. Nás, Čechy, tím oberou dvojmo. Jako kupující i jako výrobce. Necháme si to líbit i teď? Za situace, hrozící už i kručícími žaludky?

Podniky, s nimiž hraje cizina power-play, to nezvrátí. Zbyla z nich jen atomizovaná tříšť. Obnova potravinové suverenity je jen v silách státu. Jedině ten dokáže vystavět znovu vertikálu, kterou jsme už měli. Tak, aby dala zelenou rentabilní domácí produkci. A uhájila ji vůči nekalé konkurenci, vyhnané prášky vyšších dotací, než jakými Brusel skrbí vůči našim podnikům. Aby tím vrátila

konkurenční převahu jim. Nabídce kvalitních potravin za ceny, oproštěné od renty cizích koncernů. Oč víc ji vytlačí z celé vertikály – od výkupu a zpracování až po maloobchod – tím dál vyjde naproti kupní síle českých rodin.

V Otázkách Václava Moravce vystoupil generální ředitel a předseda představenstva společnosti Madeta Milan Teplý „Pane ministře, přestaňte se starat o to, aby měli co jíst lidi v Řecku, a starejme se o to, abychom my měli plné krámy, protože jinak nám lidi dají přes hubu,“ varoval směrem k ministrovi zemědělství. Co na vyjádření Milana Teplého říkáte? Jak moc se může situace v tomto směru podle vás vyhrotit?

Ta slova nepadla kdesi na pavlači. Milan Teplý je manažer par excellence. A navíc právě v dané branži. Jistě tak vidí i hluboko do zákulisí. Řada zlověstných signálů neuniká ani mně. Šéf Madety nemaluje čerty na zeď. Vláda, co umí jen ukolébavky i na tak neuralgické téma, se tím spíš dočká i děravé nabídky potravin. Pak může opravdu zaznít i „Máme hole v ruce!“ Milan Teplý ví, před čím varuje.

Vláda potvrdila prodloužení nouzového stavu do května. Stav nouze je podle vlády nadále nutný ke zvládnutí přílivu Ukrajinců utíkajících z vlasti kvůli invazi ruských vojsk. Souhlasíte?

Nejsem advokát minulé vlády. Ještě hůř se však snáším s dvojím metrem. Zvláště pokud jím haraší profláknutý farizej. Nouzový stav prodlužoval už Babiš. Součástky dnešní „pětikolky“ ho vzaly huronským útokem. S kukučem obránců státní kasy, co nepřipustí nákupy bez výběrových řízení. Teď jsou však ti svatoušci na tapetě sami. Za milionové provize, požadované od měst a obcí. Domáhali se jich za to, co mají v popisu práce. Platí-li nouzový stav, dají se porcovat miliardy. Pohádka o „pětikolce“, jež po nich pase ve veřejném zájmu, zmámí jen beznadějně naivky.

Řada lidí se obává, jak tak velký příliv uprchlíků zvládneme, a to po stránce ekonomické, co se týká jejich ubytování, ale třeba i dostupné zdravotní péče a podobně. Zvládneme to zatím dobře? A jak to vidíte do budoucna?

V té vlně z Ukrajiny je jistě i řada lékařů, sester a učitelek. Proč se servis lidem, hovořícím stejnou řečí, nesvěří hlavně jim? Ne snad kdesi „na koleně“. Ale s potřebným zázemím, zajištěným hostitelským státem. Legenda, že jsme sobecký pronárod, dostává na frak i tentokrát. Nic na tom nemění ani obavy, na něž se ptáte. Pomoc po dobu, než skončí ozbrojený konflikt, o většinovou podporu hned tak nepříjde. Nutně však násobí i zájem o to, jak vláda řeší trable vlastních občanů. Kdykoli nabydou dojmu, že je zlehčuje a okecává, obrátí se to i proti těm, kdo u nás našli nouzový azyl. Tím víc uškodí i jim, stanou-li pěšáky mzdového dumpingu. A nejen u našich lidí, nucených dřít za harpagonské platy.

Jak vidíte současnou situaci na Ukrajině? Je podle vás naděje na brzkou dohodu stran, nebo budou boje naopak pokračovat další týdny nebo i měsíce?

Nemá-li jít jen o vratké příměří, musí zakotvit bezpečnostní záruky. Garantovat je všem zúčastněným státům. A také všem dotčeným komunitám. To je jen v moci obou jaderných velmocí. Zavázat se musí i země a síly, sročené pod jejich křídly. Cokoli jiného vůli po míru jen simuluje. Jarmarkem masochismu jsou i vzájemné sankce. „Starý kontinent“ si jimi vyráží zuby. K radosti mimoevropských rivalů.

„Sankce“ kvůli válce na Ukrajině se dotkly i umělců a sportovců. A to nejen těch ruských. Problémy, zdá se, má například i náš zpěvák Jarek Nohavica. Ten odmítl vrátit ruské umělecké ocenění, následně mu zrušili koncert v Polsku, Člověk v tísni odmítl peníze z jeho

charitativního koncertu, Olomoucká univerzita se rozhodla nepronajmout na jeho koncert halu... Jak tento přístup vnímat?

Přestaňme si hrát na schovávanou. Koněv, odlitý z bronzu, musel z Prahy už předloni. Obětí agrese v Indočíně bylo na 4 miliony. Jiří Menzel dostal Oscara, zrovna když ta hrůza kulminovala. Žádal snad kdokoli, aby ho vrátil? Války za „změnu režimu“ běží i v našem století. Miliony životů zkosily i ty. Dusí sebemenší prohibice – jediného amerického umělce, vědce či sportovce?

Zato rusofobie už ani neklame tělem. Předvádí amok šovinismu. Nenávisti, urvané ze všech řetězů. Boří i spolupráci univerzit. Přejmenovává ulice i vejce a zmrzlinu. Ruší divadelní představení. Chce odrovnat i každou domácí opozici. Vtipně to shrnula Lenka Procházková – „od humanitárního bombardování k demokratické cenzuře“. Ten trapas podměrečných kariér se krutě vymstí. Dvojnásob za randál, že „jsme ve válce“. I když nás samé, jak nepřestávám doufat, do krvavého masakru nezatáhne.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ